

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Chemații la fericire

Parabola lui Isus despre aceea, care fiind chemați la grandioasa cină a unui om binefăcător, n'au primit invitarea transmisă prin sluga domnului, se realizează și în zilele noastre. Ei au avut îndrăsneala să-și motiveze absența lor cu diferite lucruri, cari s'ar fi putut amâna. Sfânta Scriptură le înșiră aceste: „Și au început toți într'un chip a se lăpăda. Cel dintâiu a zis: moșie am cumpărat, și-mi caută să merg să o văz: rogu-te să mă ierți.

Și altul a zis: cinci părechi de boi am cumpărat, și voi merge să-i încerc: rogu-te să mă ierți.

Și altul a zis: m'am înșurat și pentru aceea nu pot veni.“ Luca XIV. 18, 19, 20.

Iar noi, chemați fiind, nu la o simplă cină, oricât de îmbelșugată să fie aceasta, dar la cină dumnezeiască, la care Dzeu în loc să ne

fie Domn și Stăpân, e primitorul nostru cel mai iubitor și totodată prietenul cel mai credincios, tovarășul de masă și hrana noastră, (bibus et conviva) refuzăm invitarea. Deși, dela primirea ei depinde fericirea noastră temporală și cea eternă. Fericirea noastră temporală, căci numai Isus în Sf. Cuminecătură poate să ne aducă cerul pe pământ. Prezența Lui în Sf. Cuminecătură și unirea cea mai intimă cu El prin cuminecare face, ca nu noi să trăim, să acționăm, să simțim, dar Isus să trăiască, să acționeze și să simtă în noi. Și dacă suntem potirul, în care locuiește Isus, fericirea noastră a ajuns gradul fericirii cerești. Năzuința noastră supremă trebuie să fie, ca toate zilele să ni le facem fericite prin Sf. Euharistie. Și dacă din toate puterile noastre vom lucra la statornicirea stării aceste de feri-

cire, ne câștigăm fericirea veșnică.

Dar noi, suntem ocupați, noi nu putem primi invitația la masa Domnului. Suntem ocupați ca cei din parabola, noi, catolicii creștini, pentru care s'a gătit masa. Noroc, că Dumnezeu are slugi și azi, prin ajutorul cărora se realizează și partea a doua a parabolei: „Și întorcându-se sluga aceea, a spus domnului său acestea. Atunci mâniindu-se stăpânul casei, a zis slugii sale: ieși curând la căile și la ulițele cetății, și adu aici săracii și ciungii și orbi și schiopii.

Și a zis sluga: Doamne făcutu-s'a cum ai poruncit, și încă mai este loc.

Și a zis domnul către slugă: ieși la drumuri și la îngărări, și îndeamnă să între, ca să se umple casa mea.“

De când Sfântul Părinte Pius al XI-lea a ocupat sca-

unul Sf. Petru, șase milioane de suflete au fost aduse din întunecimea păgânismului, la cina divină a creștinismului. Aceasta ne umple cu mare bucurie inimile noastre. Iar dintre noi, dintre catolicii vechi, câți nu s'au cufundat în abisul vieții păgâne?!

Deci să avem grijă, căci ar fi neimaginat de trist, dacă partea a treia a parabolei, n'ar rămânea parabolă, ci ar deveni realitate pentru noi: „Căci zic vouă, că nici unul din bărbații cei chemați nu va gusta cina mea.“

Dr. Irina Berinde.

O poruncă din 1835.

Noi, Românii, suntem siliți, ca răspuns la atacurile ce ne vin de peste hotare, să ne aplecăm iarăși — și binecuvântăm din tot sufletul aceste atacuri — asupra trecutului nostru spre a scoate de-acolo tot ce ne poate apăra neamul și credința.

Ni se pare că zilele de-acuma sunt foarte binevenite din nou din toate punctele de vedere pentru cercetători, pentru tinerii noștri cercetători spre a urmări firele de aur ale credinței noastre și ale existenței noastre ca neam — fire împletite unul într'altul ca „doi ochi într'o lumină,“ ca „doi brazi într'o tulpină.“

Cu recunoștință își înalță

România ochii spre Papa, marele suflet al zilelor noastre, torța luminătoare a lumii, care bine adventând pe scumpii noștri pelerini la Roma cu cuvintele: „Rumeni e Romani“ află globului origina noastră, recunoaște zămislirea noastră aici, pe plaiurile ardelene.

* * *

Cei care au îndemnul și pregătirea de a cerceta trecutul, din când în când lasă să ne scapere pe dinaintea ochilor câte un chip luminos, câte un suflet doritor de a-și zidi neamul.

Așa în „Arhiva someșană“ No. 10 din 1929 se găsește publicată, cu ortografia actuală — de cătră dl. profesor universitar Nicolae Drăgan — „o interesantă poruncă a vicarului de Radna: Ioan Mărian“. Pagina publicată a fost găsită în „Protocolul poruncilor“ vicarilor năsăudeni, păstrat și în arhiva bisericii gr. catolice din Zagra. Această pagină e plină de suflu adânc creștinesc și românesc.

„No. 116. Năsăud, 27 Martie 1835.

„Cinstiților în Hristos frați, făcând eu aicea socoteala cumcă: 1. îmbrăcămintea românească cea de sărbători a 5 fete de aici suie mai sus decât îmbrăcămintea unui jug de 30 de feciori de ai noștri; 2. cumcă îmbrăcămintea românească cea adevărat romană de pe supt muntele Țării Românești (ce stă dintr'o năframă albă în cap, o cămeșă albă ca omătu, fără șire și împistrituri, apoi două pânzături de tot ne-

gre, și apoi colțuni albi frumoși și opinci sau cisme negre, iar roșii nici de cum, că acele le purta numai țiganele, — de vară, pentru lucrul, unul laiber alb de pânză cu mâneci și un șurț alb dinainte, apoi de iarnă un peptariu de miel înfundat în preț de 2 fl. 30 cr., și un suman negru frumos, dar tăără blană) e mai cu mult curioasă familiilor preoțești decât tărcăturile de acum; 3. spre mai mare ridicare a D. preoți și a familiilor sale, află lucru foarte de lipsă ca mai întâiu să se deschilenească Doamnele preoțese și fetele de poporul cel prost prin haine; 4. acum murind înălțatul acela împărat, înaintea căruia au avut multe fete a preoților norocire de a juca, de care cinste nici-un neam în țara aceasta nu s'a invrednicit, află lucru de lipsă, spre veșnică aducere aminte de dânsul ca cel mai bun tată al preoților, ca să-și mute portul acesta pestriț, scump și comedios, în alb și negru firesc (fără matase, bumbac, strămături și pestrițături), cu mult mai ieftine și mai de cinste, prin care Domnii preoți spre folosul lor, a familiilor lor, nu numai Înălțații Impărați se vor comanda, cași la cei viitori vecinică aducere aminte își vor câștiga; drept aceea: dinpreună înțelegere Domnilor Asesori vicărășești se poruncește ca dela Paști înainte Doamnele preoțese, cu fetele lor cele nemăritate, sau să poarte sugne negre, sau 2 pânzături sau zădii de tot negre și cămeșile de tot albe, fără împistrituri și găurele, iară

învălitoarele capului, sau năframa de tot albă, sau de tot neagră și cisme negre, și acest port, spre aducere aminte de înălțatul împărat Francisc care preoții și poporul românesc așa de tare l-au iubit, să se fie pentru totdeauna.

Domnii preoți în a căroră căși și familii se vor împlini acestea, vor arăta:

1. că sunt părinți cuminte și Români ascultători de tron;
2. că sunt preoți evlavnici și ascultători;
3. că sunt însuși, iar nu zadia, poruncitori în casele lor; Doamnele preotese sunt vrednice de cinste Doamne și harnice de a pricepe norocirea ficelor lor, care nu stă în haine pestrițe, ci în omenie, curățenie, silința și hărnicia tineretului, care Doamne preotese vor plini aceasta, mai întâiu, le voi lauda de obște, nu numai la preotesele din vicărășie, ci și într'alte părți a Țării, și care n'or plini, mi-oiu lua ostenala după puțință a le șili, de care nici-o cinste nu le va fi, cu atâta mai tare că prin aceasta tuturor s'a folosi.

Fiește care Domn preot care ar fi adus prin mueri la atâta slăbiciune, cât să i se pară a nu putea sau a nu vrea a împlini aceasta, să-mi deie pricinele în scris pentru ce nu, care apoi le voi pune înaintea săborului, care cât de îngrabă se va aduna. și acolo se va vedea arama fieștecăruia. Această poruncă să nu se puie în protocoalele bisericesti, ci fieștecare Domn preot să scrie însuș cu mâna sa: am văzut și am cetit, apoi bine pecetluită

să o trimită unul dela altul și cel mai de pe urmă iară la mine, și eu după Paști, umblând la examenele școalelor de iar-

nă sătești, m'oiu încredința despre starea lucrului.

ss, I. Mărianu, vicariul Rodnei
O. C.

Cuvinte către tineret.

Să fim credincioși.

de Gh. Condrat stud.

Motto: Fiind bun creștin vei fi și un bun patriot și om deplin, căci numai un om cu frica lui Dumnezeu este gata în orice moment a se jertfi pentru credința și patria sa.

Prin câteva fraze sumare vreau să mă adresez tineretului școlar de astăzi, care poate nu-și dă seama îndeajuns de greu impas, în care zadarnic se sbate actual omenirea dar fără să poată eși. Pare a fi la o nouă răscruce a istoriei, o nouă etapă în evoluția sa, iar starea critică în care ne găsim se datorește la aceea că în aceasta răscruce, când omenirea ar trebui să apuce mai repede o cale sau alta, se oprește prea mult și astfel ne sbatem neincetat fără să știm de ce. Mai curând sau mai târziu vom urma totuși o cale apucând într'acolo unde spiritul ne va trage și pentru ca să luăm deci o cale bună, spiritual va trebui să fie hotărît. neșovăitor și înarmat contra tuturor atacurilor din afară și răutăților de azi.

Trebue prin urmare încă de pe băncile școlii să te inarmez și pregătești bine sufleteste pentru ca mâine, când vei eși și tu în viață, unde nu știi ce te așteaptă, unde te vei lovi de atâtea și atâtea obstacole,

de valorile vieții cari în zilele noastre par a fi mai furioase ca oricând, să poți lupta și rezista contra primejdiilor de tot felul, ce te pândesc la fiecare pas spre a-ți otrăvi sufletul și a-ți face viața amară.

Condițiunea esențială sine qua non ca să fii bine întărit sufletește pentru lupta de mâine, este ca să fii pătruns până în adâncul mădularelor tale de spiritul religiosității. Se impune astfel o imperioasă și serioasă intensificare a vieții religioase a tineretului de astăzi. Căci dela tinerimea unui popor pornesc fericirea sau neajunsurile acelui popor, nimicirea sau prosperarea lui.

Tinerimea cultă este oglinda fidelă în care se poate vedea viitorul, soarta și fericirea unui popor. Dar vai, aceasta oglindă în zilele noastre?

Urmărind evoluția politică și socială a popoarelor, putem vedea că aceasta nu este decât evoluția sufletului. El este acela care în desvoltarea omenirii ajunsă pe treapta civilizației de azi, a făcut trecerea dela o etapă la alta. (Va urma)

Zile sfinte.

În ziua de 10 Decembrie a luat sfârșit scurta serie a misiunilor populare aranjate în postul Nașterii Domnului Ișus. S'a dovedit încă odată, că sufletul poporului din Maramureș, stropit de noroiul patimilor politice, slăbit de mizeria excesivă de care suferă acest ținut și legat de ignoranța întunecată, este dornic de învățături mântuitoare. Numărul mărturisirilor este dovada reușitei acestor misiuni.

Bărsana. Misiunile se țin în zilele de 2—6 Decembrie. Deși frigul e excesiv de mare, totuși marea biserică e arhiplină. Numărul acelor, cari vreau să asculte glasul păr. misionar Leo Manu, din zi în zi crește. În 3 Dec. — Dumineca — sara s'a aranjat o mare procesiune, cu luminări aprinse, iar de inchiere — în ziua de 6 Dec. — procesiune euharistică, când a fost transportată și crucea misionară. În timpul misiunilor s'au mărturisit și cuminecat 450 de persoane.

Satșugatag. Tot păr. Leo Ma-

nu a ținut în zilele de 7—10 Decembrie misiuni în Satșugatag. Și aici, cași la Bărsana, s'au aranjat 2 procesiuni, una Vineri — în 8 Dec. — iar alta Duminecă în 10 Decembrie cu crucea misionară. Numărul acelor, cari s'au împărțit, a fost 430.

Păr. Leo Manu nu cunoaște oboseală întru vestirea Evangheliei. Nici frigul excesiv, nici lipsa preoților confesari nu-l împiedecă de a împărți rodul binecuvântat al misiunilor și mângăierea scaunului de spovedanie. (Preoți confesari au fost puțini: în Bărsana afară de preotul local Mihail Hotea, a participat Vasile Godja din Nănești, iar în Satșugatag afară de titularul parohiei Nicolae Doros, Ioan Dragomir din Ocnașugatag și Ioan Mărieș preot nouhirotonit). Răsplata muncii sale — afară de răsplata veșnică a lui Dumnezeu, — o va găsi cu siguranță și în rugăciunile acelor, cari l-au ascultat.

Budești. În zilele de 5—6 Dec. păr. Titu Berinde din Sighet a ținut 2 conferințe în legătură cu sfințirea Crucii iubi-

lare ridicată de familia Dumitru Mihalyi. Numărul mărturisirilor a fost mare, dovadă, că în ziua de 6 Dec. cuminecarea credincioșilor a durat timp de 55 de minute.

Tot atunci a fost sfințită din partea Rdsmlui Ilariu Boros, vicarul Maramureșului și crucea iubilară. A fost o adevărată sărbătoare, care — suntem convingși — își va arăta efectele binecuvântate, cari în belșug vor răsplăti nizuințele vrednicului preot de acolo: Ștefan Ilriczky.

† Cu darere anunțăm cetitorii noștri, că Dr. Grigore Pop canonic al Catedralei de Oradea a repausat după grele și lungi suferințe în ziua de 27 Noembrie 1933.

Dzeu să-i facă parte cu dreptii!

Poșta Administrației. Oficiului parohial Satlung. Ați putut să ne avizați mai de vreme, că nu doriți să vă abonați.

Calendar săptămânal.

17 — 23 Decembrie 1933.

- 17, Dumineca Sf. Strămoși Ap. Col. 3, 4. Ev. Luca 14, 16 Pr. Daniil
- 18. Luni M. Sebastian
- 19. Marți M. Bonifaciu
- 20. Mercuri M. Ignatie † 107
- 21. Joi M. Iuliana
- 22. Vineri M. Atanasia
- 23. Sâmbătă Ss. 10 Mart. Crit.

